

ПОЛТАВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого

ПРАВО І СУСПІЛЬСТВО: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Матеріали VII Міжнародної науково-
практичної конференції

8 грудня 2022 року

м. Полтава

ПОЛТАВСЬКИЙ ФАХОВИЙ КОЛЕДЖ

Національного юридичного університету

імені Ярослава Мудрого

«ПРАВО І СУСПІЛЬСТВО: АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»

Матеріали VII Міжнародної науково-практичної конференції

8 грудня 2022 року

м. Полтава

Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 20.06.2016 року Вищі спеціалізовані суди було скасовано, а повноваження касаційної інстанції знов переклали на новий Верховний Суд [4]. Норми цього Закону можна вважати досить прогресивними, більше того давно необхідними, оскільки ними нарешті забезпечувалося приведення порядку та системи касації у цивільному судочинстві у відповідність до вимог Конституції України.

Таким чином, відбулося розмежування повноважень Вищого спеціалізованого суду та Верховного Суду України в частині касаційного розгляду справ. Зазначеними нормами було започатковано процес скасування системи вищих спеціалізованих судів, на зміну яких почав діяти Верховний Суд, в якому було створено та функціонують п'ять таких підрозділів як: Велика палата, касаційний адміністративний суд, касаційний господарський суд, касаційний кримінальний суд та касаційний цивільний суд.

Список використаних джерел:

1. Про судоустрій України: Закон Української Радянської Соціалістичної Республіки від 5 червня 1981 р. Відомості Верховної Ради. 1981. № 24. Ст. 357.
2. Про судоустрій України: Закон України від 7 лютого 2002 р. Відомості Верховної Ради України. 2002. № 27-28. Ст. 180.
3. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 07 липня 2010 р. Відомості Верховної Ради України. 2010. № 41-42, № 43, № 44-45. Ст. 529.
4. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2 червня 2016 р. Відомості Верховної Ради. 2016. № 31. Ст. 545.

ЮРИДИЧНІ АСПЕКТИ НАДАННЯ ПЕРШОЇ ДОЛІКАРСЬКОЇ ДОПОМОГИ ФАРМАЦЕВТАМИ

Бажан Євгеній Анатолійович,
викладач Фахового медико-фармацевтичного коледжу ПДМУ

Фролова Анастасія Геннадіївна
студентка II курсу Фахового медико-фармацевтичного коледжу ПДМУ

За статистикою, допомога, надана людині протягом перших 4 хвилин, збільшує шанси на порятунок на 30%. Але нині в Україні долікарська допомога до прибуття бригади невідкладного реагування практично не надається, тим самим зводячи нанівець в багатьох випадках шанси постраждалого на виживання [8].

Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю [1]. Тому, з метою запобігання смертності та настання інвалідності людей внаслідок невідкладного стану держава сприяє створенню можливостей для надання населенню долікарської допомоги.

Згідно ст. 3 ЗУ «Основи законодавства України про охорону здоров'я», домедична допомога – це невідкладні дії та організаційні заходи, спрямовані на врятування та збереження життя людини у невідкладному стані та мінімізацію наслідків впливу такого стану на її здоров'я, що здійснюються на місці події особами, які не мають медичної освіти, але за своїми службовими обов'язками повинні володіти основними практичними

навичками з рятування та збереження життя людини, яка перебуває у невідкладному стані, та відповідно до закону зобов'язані здійснювати такі дії та заходи [3].

Невідкладний стан людини – це такий стан, у якому різко погіршується фізичний або психічний стан здоров'я людини, яке становить пряму та невідворотну загрозу її життю та здоров'ю або оточуючим її людей, і виникає внаслідок хвороби, травми, отруєння або інших внутрішніх чи зовнішніх причин.

Домедичну допомогу слід відрізнити від екстреної медичної допомоги – медичної допомоги, яка полягає у здійсненні медичними працівниками невідкладних організаційних, діагностичних та лікувальних заходів, спрямованих на рятування та збереження життя людини у невідкладному стані та мінімізацію наслідків впливу такого стану на її здоров'я. Екстрену медичну допомогу надають медичні працівники.

Особи, які надають домедичну допомогу людині у невідкладному стані, не мають права брати добровільну інформовану згоду на діагностику лікування або знеболення. Першим завданням такої особи є дії, спрямовані на порятунок життя людини, потребуючої медичної допомоги.

Відповідно до ст. 12 ЗУ «Про екстрену медичну допомогу» та Постанови Кабінету міністрів України «Про затвердження Порядку підготовки та підвищення кваліфікації осіб, які зобов'язані надавати долікарську допомогу», особами, які зобов'язані надавати долікарську допомогу людині в невідкладному стані, є, зокрема, фармацевтичні працівники [4;5].

Підготовка та підвищення кваліфікації з надання домедичної допомоги проводиться на базі вищих медичних та фармацевтичних навчальних закладів I-IV рівня акредитації незалежно від форми власності та підпорядкування, навчально-тренувальних відділів центрів екстреної медичної допомоги та медицини катастроф, навчально-тренувальних відділів Товариства Червоного Хреста, інших навчально-тренувальних підрозділів, які здійснюють діяльність відповідно до законодавства про освіту за програмами, затвердженими Міністерством охорони здоров'я і погодженими з Міністерством освіти і науки. Термін підготовки та підвищення кваліфікації залежить від рівня знань і практичних навичок особи, проводять лише за очною формою навчання і поділяють на перший, другий та третій рівні, а з метою адаптації навчально-тренувальних програм до міжнародних стандартів надання невідкладної медичної допомоги, їх затверджено Наказом МОЗ [6].

Наказ МОЗ «Про затвердження порядків надання домедичної допомоги особам при невідкладних станах» містить 29 порядків, що визначають послідовність дій при наданні долікарської допомоги постраждалим не медичними працівниками [7].

Актуальним є питання відповідальності, пов'язаної з наданням долікарської допомоги. Як зазначено у ст. 19 Конституції України, правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством [1].

Згідно ст. 3 ЗУ «Про екстрену медичну допомогу», в разі виявлення людини у невідкладному стані, яка не може особисто звернутися за наданням екстреної медичної допомоги на місці події громадянин України або будь-яка інша особа, які виявили таку людину, зобов'язані негайно здійснити виклик екстреної медичної допомоги або повідомити про виявлену людину; за можливості надати виявленій людині у невідкладному стані необхідну допомогу [4].

Передбачено кримінальну відповідальність за завідоме залишення в небезпеці (ст. 135 КК України) та ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані (ст. 136 КК України) [2].

Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) рекомендує звільняти від відповідальності осіб, які надають допомогу постраждалому, аби стимулювати та збільшити мотивацію до початку та проведення невідкладних заходів [9].

Так, у більшості штатів США, Канаді та Австралії діє законодавча база, що регулює право на надання першої допомоги та правовий стан особи, яка таку допомогу надає. Головна умова закону — постраждалий не може подати позов за неправильно надану першу допомогу, якщо вона надавалася сумлінно, з найкращих міркувань та без очікування можливої компенсації. Законодавство Австрії, Німеччини та Швейцарії також містить схожі норми, які звільняють від відповідальності дії особи, спрямовані на усунення крайньої небезпеки, яка загрожує життю людини.

Україна також потребує створення законодавчої бази, здатної захистити людину, що надає допомогу, від можливого покарання. Надаючи допомогу потерпілому, у першу чергу слід пам'ятати про власну безпеку і навіть утримуватися від надання допомоги, якщо це завідомо загрожує життю та здоров'ю рятувальника (саме такі випадки і кваліфікуються як обставини, коли надати допомогу об'єктивно немає можливості). Особа, яка відповідно до своїх службових обов'язків надавала першу допомогу, не несе цивільної, адміністративної, дисциплінарної або кримінальної відповідальності за завдання шкоди життю, здоров'ю або майну людини внаслідок надання їй першої допомоги, якщо така допомога надавалася відповідно до затверджених в установленому порядку стандартів її надання, за винятком випадків наявності у діях такої особи умислу або недбалості, а за завдання шкоди майну — лише за наявності її умислу.

Отже, фармацевтичні працівники відіграють важливу роль при наданні першої долікарської допомоги громадянам в різних екстремальних ситуаціях. Це потребує подальшого вдосконалення чинного законодавства з підготовки працівників фармації та укладенні нормативно – правової бази до вимог ВООЗ.

Список використаних джерел:

1. Конституція України : офіц. текст : [прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. зі змінами, внесеними Законом України від 8 грудня 2004 р. : станом на 1 січня 2006 р.]. – К. : Мін-во юстиції України, 2006. – 124 с
2. Кримінально-процесуальний кодекс України : станом на 1 грудня 2005 р. / Верховна Рада України. – Офіц. вид. – К. : Парлам. вид-во, 2006. – 207 с. – (Бібліотека офіційних видань). – ISBN 966-611-412-7.
3. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон України від 19.11.1992 р. [Електронний ресурс]. – Електр. текстові дані. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/2801-12>.
4. Про екстрену медичну допомогу: Закон України від 05.07.2012 р. [Електронний ресурс]. – Електр. текстові дані. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/card/5081-17>.
5. Порядок підготовки та підвищення кваліфікації осіб, які зобов'язані надавати домедичну допомогу: Постанова Кабінету Міністрів України від 21.11.2012 р. [Електронний ресурс]. – Електр. текстові дані. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1115-2012-%D0%BF#Text>.
6. Про удосконалення підготовки з надання домедичної допомоги осіб, які не мають медичної освіти: Наказ МОЗ від 04.08.2021 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v1627282-21#Text>.
7. Про затвердження порядків надання домедичної допомоги особам при невідкладних станах: Наказ МОЗ від 09.03.2022 р. [Електронний ресурс]. – Електр. текстові дані. – Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0356-22#n36>.
8. Райкова Т.С. Правові аспекти при вивченні питань надання першої невідкладної долікарської допомоги під час інтернатури. [Електронний ресурс]. – Електр. текстові дані. – Режим доступу : <http://dspace.zsmu.edu.ua/bitstream/123456789/14891/1/%D1%8172-78.pdf>.
9. Чуприна З. Правові аспекти надання першої та екстреної медичної допомоги. [Електронний ресурс]. – Електр. текстові дані. – Режим доступу : <https://advokatpost.com/pravovi-aspekty-nadannia-pershoi-ta-ekstrenoi-medychnoi-dopomohy-advokat-zinaida-chupryna/>.

ПРАВОМІРНІСТЬ ОБМЕЖЕННЯ СВОБОДИ ВИРАЖЕННЯ	
<i>Кришталь Юлія Віталіївна</i>	<i>24</i>
ВПЛИВ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ НА РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА У СФЕРІ МІЖНАРОДНОГО ПРИВАТНОГО ПРАВА	
<i>Мишанич Анастасія Володимирівна</i>	<i>26</i>
РОЛЬ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В КОНТЕКСТІ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ ТА ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ	
<i>Наумик Антон Сергійович</i>	<i>27</i>
ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ	
<i>Невзгода Наталія Юріївна</i>	<i>29</i>
СПІВРОБІТНИЦТВО ДЕРЖАВ-ЧЛЕНІВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ У СФЕРІ ОБОРОНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ	
<i>Петренко Юлія Володимирівна</i>	<i>31</i>
ГАРАНТІЇ ОСОБИСТИХ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ У КОНСТИТУЦІЇ РУМУНІЇ 1866 Р.	
<i>Попенко Ярослав Володимирович</i>	<i>33</i>
МІСЦЕ І РОЛЬ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ В МЕХАНІЗМІ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ	
<i>Рій Вадим Олексійович</i>	<i>35</i>
ПЕРСПЕКТИВИ ПАРТИСІПАТИВНОЇ ДЕМОКРАТІЇ В УКРАЇНІ	
<i>Роговенко Олег Володимирович</i>	<i>37</i>
РЕФОРМУВАННЯ ООН: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ	
<i>Ромашко Віталій Володимирович</i>	<i>39</i>
ГУМАНІЗАЦІЯ ТА ПІДВИЩЕННЯ ЛЮДСЬКОГО ВИМІРУ КОНСТИТУЦІЙНО-ПРАВОВИХ РЕАЛІЙ В УКРАЇНІ ХХІ СТОЛІТТЯ	
<i>Рудаченко Світлана Іванівна</i>	<i>41</i>
ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПУ ЮРИДИЧНОЇ ВИЗНАЧЕНОСТІ В СУДОВІЙ ПРАКТИЦІ	
<i>Середюк Віталій Юрійович</i>	<i>43</i>
ЮРИСДИКЦІЙНІ ІМУНІТЕТИ РОСІЙСЬКОЇ ФЕДЕРАЦІЇ ЯК ДЕРЖАВИ-АГРЕСОРА	
<i>Скляр Марія Олексіївна</i>	<i>45</i>
МІЖНАРОДНИЙ ЗАХИСТ ПРАВ БІЖЕНЦІВ У ПОЛЬЩІ: РЕАЛІЇ 2022 РОКУ	
<i>Скринник Аліна Володимирівна</i>	<i>46</i>

**РОЛЬ ГАЗЕТИ КИЇВСЬКОГО ВИРОБНИЧОГО ОБ'ЄДНАННЯ ІМЕНІ
С. П. КОРОЛЬОВА «МЕРИДІАН» В ОБГОВОРЕННІ ПРОЄКТУ
КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ 1 ЛИПНЯ 1992 Р.**

Сорокін Андрій Анатолійович 48

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ ЯК РУШІЙ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ В УКРАЇНІ

Філіппова Дар'я Олександрівна..... 50

ЮРИДИЧНИЙ МОРАЛІЗМ ТА ПРАВОВИЙ ЛІБЕРАЛІЗМ

Чернишук Анна Олексіївна..... 52

**ПРАВОВА ЕКСПЕРТИЗА НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ:
ПОНЯТТЯ ТА ВИДИ**

Юхимчук Олеся Віталіївна 54

СЕКЦІЯ 2.

**ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО, ЦИВІЛЬНИЙ ПРОЦЕС, ГОСПОДАРСЬКЕ
ПРАВО, ГОСПОДАРСЬКИЙ ПРОЦЕС, АДМІНІСТРАТИВНЕ
СУДОЧИНСТВО, ВИКОНАВЧЕ ПРОВАДЖЕННЯ, ТРУДОВЕ ПРАВО,
ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО, АГРАРНЕ ПРАВО, ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО,
ФІНАНСОВЕ ПРАВО, МИТНЕ ПРАВО, МЕДИЧНЕ ПРАВО.**

**ГЕНЕЗИС РОЗВИТКУ ІНСТИТУТУ КАСАЦІЙНОГО ОСКАРЖЕННЯ В
ЦИВІЛЬНОМУ СУДОЧИНСТВІ УКРАЇНИ**

Абасова Фідан 58

**ЮРИДИЧНІ АСПЕКТИ НАДАННЯ ПЕРШОЇ ДОЛІКАРСЬКОЇ
ДОПОМОГИ ФАРМАЦЕВТАМИ**

Бажан Євгеній Анатолійович, Фролова Анастасія Геннадіївна..... 59

**СІМЕЙНА МЕДІАЦІЯ ЯК АЛЬТЕРНАТИВНИЙ СПОСІБ
УРЕГУЛЮВАННЯ КОНФЛІКТІВ**

Біла Дар'я Олександрівна 62

**АНАЛІЗ ЗАСАД ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТРУДОВИХ
ВІДНОСИН, ВТІЛЕНИХ У НОВОМУ ПРОЕКТІ ЗАКОНУ УКРАЇНИ
«ПРО ПРАЦЮ»**

Божко Володимир Миколайович 63

**ВІДШКОДУВАННЯ ШКОДИ ЗАВДАНОЇ СУБ'ЄКТАМ
ГОСПОДАРЮВАННЯ ЗБРОЙНОЮ АРГЕСІЄЮ РОСІЇ**

Бондаренко Анастасія Анатоліївна..... 65

**ВИРІШЕННЯ КОЛІЗІЇ У ЗАКОНОДАВСТВІ МІЖ СТАТТЕЮ 708 ЦКУ
І СТАТТЕЮ 8 ЗУ «ПРО ЗАХИСТ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ»**

Бубирьов Михайло Олександрович 67